

■ Trh práce

Jeden platí, druhý profituje. Přetahování zahraničních pracovníků má být těžší a nákladnější, navrhuje byznys

Jan Prokeš, Kristýna Matějková
autori@hn.cz

Firma do přivedení zaměstnance ze zahraničí často investuje spoustu času a desítky tisíc korun. Pracovník s dvouletým vízem jí ale třeba už po pár měsících odejde ke konkurenci, kterou naopak jeho nábor v podstatě nic nestál. Zástupci byznysu na problém spojený zejména s Filipínci upozorňují dlouhodobě. Nyní přichází s návrhem, který by ho mohl částečně vyřešit.

Dříve firmy navrhovaly prodloužit půlroční lhůtu, po kterou musí pracovník s dvouletým pracovním povolením podle zákona vydržet u firmy, která ho do Česka přivedla. Tento nápad ale neprošel, a proto se zkouší jiný způsob. Nově se diskutuje o možnosti, aby se podnik, který k sobě pracovníka přetáhne, podílel na finančních nákladech spojených s jeho nábořem.

Pracovníky z Filipín, Mongolska nebo Moldavska dnes firmy přivádějí především přes vládní Program kvalifikovaný zaměstnanec. Tam se mohou přihlásit jen firmy, které v Česku podnikají alespoň dva roky, mají minimálně šest zaměstnanců a nedluží státu na daních ani pojistném. Cizinci pak musí podle pravidel platit mzdu ve výši alespoň 1,22násobku minimální mzdy. V případě Filipín se ještě na straně tamní vlády přidává povinnost za zaměstnance uhradit vízové poplatky a letenku do Česka i zpět do vlasti.

„Z praxe však víme, že existují subjekty, které se snaží této situaci využít a již třeba po šesti měsících pracovníky přetahují, i v rámci šedých struktur mimo standardní rámec

pracovního trhu, často za využití slibů o výhodnějších podmínkách, které následně nemusí být naplněny,“ říká pro HN viceprezident Svazu průmyslu a dopravy Bohdan Wojnar.

„Budeme proto tlačit na to, aby se každý, kdo by chtěl mít pracovníka, který prošel programem, musel do programu sám nejprve přihlásit,“ doplňuje Gabriela Hrbáčková, předsedkyně řídicího výboru Sdružení pro zahraniční investice – AFI a generální ředitelka personální agentury Hofmann Personal.

Nový zaměstnavatel by tak musel převzít všechny povinnosti, které měl ten původní. Podle Hrbáčkové se nyní řeší možnost, že by se podnik s přihlášením do programu zavázal za novou zahraniční posilu uhradit alespoň letenku zpět na Filipíny nebo by přispěl na vízové poplatky, které se u jednoho Filipínce v součtu pohybují kolem 500 dolarů.

Na změnu tlačí zejména Svaz průmyslu a dopravy. Konkrétní návrh úpravy teprve vzniká, následně o něm zástupci byznysu budou jednat s ministry vnitra, průmyslu a práce a sociálních věcí.

Novinka by tak z možnosti usilovat o tyto zahraniční pracovníky vyloučila především menší firmy, které zaměstnávají méně než šest lidí, a také začínající podnikatele. Ti už dnes nemohou program využívat.

Zatímco u pracovních přestupů v rámci domácího trhu může nová povinnost problém podstatně zmírnit, na případné odchody Filipínců od české firmy do zahraničí naopak nebude mít vliv. Odchodem do zahraničí

Žádaná pracovní síla Firmy letos požádaly o více než pět tisíc pracovníků z Filipín. Chtějí ale zavést lepší pojistky, že u nich vydrží déle než pár měsíců. A na stole je v tomto směru už konkrétní návrh.
Foto: Shutterstock

se pracovník dostává do šedé zóny, protože s platným českým pracovním povolením jinde v Evropě pracovat nesmí. I tak k tomu ale dochází.

„Protože Filipínci umí dobře anglicky, tak jsou zajímaví pro firmy v západní Evropě. Už jsme zaznamenali, že některé české firmy zafungovaly de facto jako cestovní agentury, kdy sem Filipínce dovezly, zaplatily celou anabázi a pak byly postiženy tímhle neférovým jednáním,“ uvedl dříve pro HN Tomáš Zelený z Hospodářské komory. „Byli kontaktováni třeba i pracovními agenturami, které spolupracují s firmami z Polska nebo třeba Dánska. Hodně se to

dotklo například firem v potravinářství,“ dodal.

Podle prezidenta Unie zaměstnavatelských svazů Jiřího Horeckého je proto důležité, jak se zaměstnavatelé zahraničním pracovníkům věnují a zda třeba v rámci své firmy vytvoří menší komunitu pracovníků z jednoho státu. „Protože když už tam bude nějaká menší skupina té samé národnosti, snižuje se riziko, že by chtěli odejít. Důležité je také nechat je učit se češtinu ještě v domovské zemi, protože když už investovali do jednoho jazyka desítky hodin, snižuje se chuť se připadně učit jiný jazyk,“ míní Horecký.

Právě poměrně časté „útěky“ Filipínců ke konkurenci nebo do zahraničí byly důvodem, proč ze strany firem klesala poptávka po jejich náboru. Například loni podniky využily roční kvótu 10 300 pracovníků ani ne z poloviny.

Nyní už se však nábor na Filipínách opět rozbíhá – v červenci a srpnu byla měsíční kvóta zcela vyčerpána. Za prvních osm měsíců letošního roku si už společnosti přes Program kvalifikovaný zaměstnanec požádaly o 5307 Filipínců. Celkem by za toto období mohlo do Česka přijít 9290 cizinců, což je asi o dva tisíce víc než od ledna do srpna loňského roku.

■ Akvizice

Podíl 14 procent v Pirelli není konečný, říká Strnad

Petr Zenkner
petr.zenkner@hn.cz

Pro zbrojní skupinu CSG je Itálie významná od roku 2022 díky akvizici výrobce munice Fiocchi Munizioni v severoitalském městě Lecco. Pro Italy se ale CSG a hlavně její většinový majitel Michal Strnad stal zajímavým ve chvíli, kdy koupil od Číňanů 14 procent ve výrobci pneumatik Pirelli. Šlo o první větší investici od doby, kdy Strnad v lednu na burze v Amsterdamu získal z prodeje části akcií své skupiny 3,8 miliardy eur.

Akcie Pirelli získal Strnad za 987 milionů eur (asi 24 miliard korun) přes nově vzniklou investiční společnost Akipia. Italští novináři na něj od této chvíle cílí úplně stejně jako na jiného

českého miliardáře Daniela Křetínského či francouzští a britští.

Vůbec první rozhovor dal Strnad italskému deníku Corriere della Sera. Ten už začátkem července přišel s informací, že se transakce s Číňany připravuje. Michal Strnad potvrdil, že podíl 14 procent v Pirelli pro něj „nepředstavuje maximální hranici“. Čínský státní koncern Sinochem má v Pirelli ještě stále 20,1 procenta. Strnad další nákupy akcií nevyloučil. „V současnosti ale žádný konkrétní plán na zvýšení podílu v Pirelli nemáme,“ dodal.

Strnad potvrdil, že manažeři Akipia v posledních týdnech diskutovali se zástupci italské vlády a managementem Pirelli v čele s Marcem Tronchetti Proverou. Ten je rovněž hlavou italské firmy Camfin, která má v Pirelli 26 procent. A stala se po pro-

deji části čínského podílu ve výrobci pneumatik největším akcionářem.

„Vysvětlili jsme, že z pohledu Akipia jde o dlouhodobou investici a že plně podporujeme strategii Pirelli, její management a další rozvoj společnosti jako významného italského průmyslového šampiona s globálním významem,“ řekl Strnad. Akipia také zatím „nepřijala žádné rozhodnutí ohledně zastoupení ve správní radě“ a hodlá podle něj „udržovat se společností konstruktivní dialog“.

Rozhovor se týkal i zbrojního byznysu CSG. Zde Strnad zopakoval předchozí vyjádření, že očekává v příštích 15 letech zvyšování výdajů na obranu, a proto předpokládá, že bude růst také jeho skupina. CSG je vedle německého Rheinmetallu největším výrobcem munice v Evropě. Zmíněný italský výrobce malorážo-

vé munice Fiocchi byl pro CSG první větší zahraniční akvizicí. Vedle toho Strnad soukromě vlastní i 80 procent v italském výrobci brokovnic Armi Perazzi z Brescie.

Itálie má podle Strnada pro CSG strategický význam. „Budeme nadále vyhodnocovat investiční příležitosti v této zemi, zaměřené výhradně na obranný sektor,“ řekl.

CSG měla také podle agentury Bloomberg už v roce 2025 zájem účastnit se výběrového řízení na Iveco Defence Vehicles. Zbrojní část tohoto průmyslového koncernu nakonec získal za 1,6 miliardy eur italský koncern Leonardo. Jeden z největších zbrojních výrobců v Evropě je, stejně jako Pirelli, součástí burzy v Miláně a podíl v něm má italský stát.

Cílem CSG údajně bylo zapojit se do lukrativní zakázky na nové tanky

pro italskou armádu. Tu si zajistily Leonardo a Rheinmetall, které loni založily společný podnik Leonardo Rheinmetall Military Vehicles. Potenciálně by se ale tato zakázka mohla otevřít i dalším firmám.

„Leonardo i Rheinmetall velmi dobře známe a spolupracujeme s nimi na dalších projektech,“ komentoval to Michal Strnad. K „možné účasti CSG v konkrétních akvizičních programech“ se ale přímo nevyjádřil.

Subdodavatelskou smlouvu má jedna část CSG, kopřivnická firma Tatra Defence Vehicle, už s německo-francouzským výrobcem tanků KDNS. Společnost získala kontrakt v hodnotě stovek milionů eur na výrobu svařovaných korb (pancéřových trupů) pro nejnovější tanky Leopard 2A8.